

Seg maa med Stam tilstaa, at jeg veed ikke, hvad dette er, og min ærede Medforslagsstiller heller ikke. Seg har spurgt mange af de dygtigste og mest praktiske Mænd i Thinget, som jeg kunde faae Leilighed til at tale med, om de forstod det, men de have svaret Nei, de forstod det ikke. Sikker er det imidlertid, at man blandt Bønder og Landsbyhaandværkere kun vil finde yderst Faa, som vide, hvorledes denne Betegnelse skal forstaaes. Maaſte turde jeg ubede mig fornøden Forklaring af den ærede Ordfører, skjøndt det vel kan ſte, at heller ikke der vil jeg finde den. Salfald vilde jeg finde det meget uheldigt, om man vedtog Bestemmelser, som man forud veed, at $\frac{9}{10}$ af dem, der skulle bruge dem, ikke kunne forstaa, og som selv Lovgiveren ikke veed, hvad der menes med (Suffitsministeren: So!) Ja, den høitærede Minister maa undskyldte, jeg mente her de Lovgivere blandt Thingets Medlemmer, der paa en Maade ogsaa maa betragtes som en Art Lovgivere. Seg vil derfor henlede ſaavel den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt som det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, om dog mulig ikke inden 3die Behandling dette Spørgsmaal kunde tages under Overveielſe og komme frem under en anden Form. — Til Paragrafens 13de Stykke have vi ligeledes tilladt os at stille et lille Ændringsforſlag, nemlig til Slutningen af dette Stykke, hvilket Forſlag har en dobbelt Henſigt. Der er nemlig i dette Stykke en Bestemmelse om, at Skorstene, der gaa igennem Rum, der ere belemede med ſaa letſængelige Stoffer som Foder, ſhulde være afgittræde, iſolerede og være ſaaledes, naar de ere ſtraa, at man altid kan komme til dem. Vi finde, at det er en ſaa fuldstændig rigtig og henſigtsmæssig Bestemmelse, at den ikke alene bør gjælde for nye Skorstene men ogsaa for de nuværende, og vi have derfor tilladt os at ſtille det Ændringsforſlag, at denne Bestemmelse ogsaa ſkal finde Anvendelſe paa de Skorstene, der allerede ere opførte. Det er den ene Side af Ændringsforſlaget — jeg ſagde, det havde en dobbelt Henſigt — den anden er, at der har reist ſig hos ikke ſaa Medlemmer Tvivl, om Bestemmelſerne i §§ 4 og 5 overhovedet ſhulde forſtaas ſom blot virkende paa de nye Skorstene, Raffelovne etc., ſom herefter komme til Opførelſe, eller om de ogsaa gjælde for de alt beſtaaende, idet der ſtaar flere Steder f. Ex. ikke „herefter“, men der ſtaar udtrykkelig ſom f. Ex. i ſamme Paragraf: „Skorſtenspibens Hvide over Lagrygningen ſkal være.“ Om dette nu ſkal forſtaas ſaaledes, at Skorſtenspibens Hvide ſkal være ufravigelig ſaaledes, alſaa baade for gamle og nye, derom har der reist ſig Tvivl, men denne Tvivl vilde formentlig nu blive fjernet, naar der ved den ſiſte af alle Bestemmelſerne ſtod: Denne Bestemmelse ſkal ogsaa finde Anvendelſe paa Skorstene, der ere opførte forinden denne Lovs Træden i Kraft. Saaſnart det ikke ſtod ved

nogen af de andre Bestemmelſer, troede jeg, at man deraf vilde kunne ſlutte, at de gjaldt de blot fremtidige nye Indretninger. — Der er derefter et lille, meget uſtyldigt udſeende Ændringsforſlag, ſom vi have tilladt os at ſtille til § 9. Det gaar ud paa, at iſtedetfor at Paragrafen lyder paa, at ingen Bygning, der er tækket med Rør, Straa eller Lyng, maa være en Smedieforſten nærmere end 10 Alen, have vi troet, at det var i god Konſekvens med ſelve Paragrafen og med mange andre Bestemmelſer, ſærligt i Loven af 2den Marts 1861, at der iagtages ſtørre Forſigtighed, naar det er Andenmands Eiendom. Vi have derfor blot foreſlaaet den Tilføielſe, at det ſkal være 20 Alen, naar det er Andenmands Eiendom, ſom grændſer op dertil. — Seg kommer dernæſt til et Underændringsforſlag, ſom allerede er omtalt af den ærede Ordfører, og ſom han har erklæret, ialtſald forſaa vidt jeg forſtod ham, for ſit Bedkommende og maaſte ogsaa for hele det Mindretal, der har ſtillet Ændringsforſlaget, at kunne gaa ind paa. Det glæder mig, at det er ſaaledes, forſaa vidt Mindretallets Ændringsforſlag ſkulde blive vedtaget. Principalt ſtemmer jeg for Flertallets Forſlag, at hele Paragrafen ſkal udgaa; men ſhulde vi beholde Forbudet mod Brugen af Petroleum og andre letſængelige Olier i Stalbe, Løer, Lader og Foderlofter, forekommer det mig at være vel begrundet, at man ogsaa beholder dette Forbud for Rum i Menneſkeboliger, naar der er ligesaa letſængelige Stoffer ophobede i diſſe. Men jeg veed nok, at det er blevet moderne at ſørge mere for Dyr end for Menneſker. Vi have derefter ſtillet

Formanden: Maaſte jeg maa gjøre den ærede Læser opmærksom paa, at der er viſnok en Forvirring i Underændringsforſlaget eller rettere Ændringsforſlaget under Nr. 5, ſom den ærede Læser er i Begreb med at forlade, ſaaledes ſom det findes trykt. Det er nok overhøvedet ikke noget ſandt Underændringsforſlag, men i Grunden et Ændringsforſlag til Paragrafen. Er det ikke ſaaledes at forſtaa, at det, ſom de ærede Forſlagsſtillere ville, er, at der ſkal i Paragrafen efter „Foderlofter“ ſættes det, ſom ſtaar i Forſlaget? Det er jo i Grunden det, ſom de ærede Medlemmer ville, men ſaa kan det ikke betragtes paa den Maade, det er ſtillet, nemlig ſom Underændringsforſlag.

Breinholdt: Seg tror, at det er en Miſforſtaelſe fra min ærede Medforslagsſtillers og min Side, at vi have ſtillet det ſom et Underændringsforſlag. Det er Mening, at det er et Ændringsforſlag. Derimod tror jeg, at det Forſlag ubetinget er, endogsaa fra Formens Side, et Underændringsforſlag, ſom er ſtillet til den foreſlaaede nye Paragraf. Seg veed ikke, om det er hele Udvalget, eller om det er et Mindretal, ſom har